

«Да заповѣдвамъ по своя изгода:
Не самъ на себе си — а на народа!

«Туй би постигналъ и ти наконецъ,
Царъ да би билъ, а не царски глумецъ!»

Дигна се смѣхъ, подигравки и глуми;
Че на юнаци юнашкитѣ думи

Бръчки по чело разведриха вмигъ.
Пирътъ се почна по буенъ и лихъ —

Па и до днеска се чакъ продължава . . .
Тѣй лѣтописецъ Паисий расправя.

44
1695

8/211